

RIGSREVISIONEN

Notat til Statsrevisorerne om
beretning om udbetaling af uhævede
feriepenge til efterlønsmodtagere

Oktober
2014

revision
revision

revision

Opfølgning i sagen om udbetaling af uhævede feriepenge til efterlønsmodtagere (beretning nr. 18/2007)

18. september 2014

RN 705/14

1. Rigsrevisionen følger i dette notat op på sagen om udbetaling af uhævede feriepenge til efterlønsmodtagere, som blev indledt med en beretning i 2007.

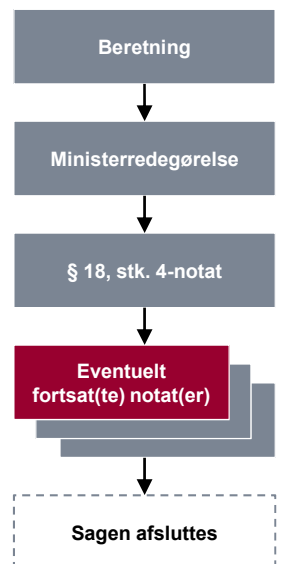
KONKLUSION

Højesteret har den 5. maj 2014 truffet afgørelse i sagen om udbetaling af uhævede feriepenge til efterlønsmodtagere. Retten afgjorde, at Beskæftigelsesministeriet skal udbetale refusion til a-kasserne i en række sager, hvor a-kasserne har udbetalt feriepenge til efterlønsmodtagere efter Beskæftigelsesministeriets ændring af ferieloven i 2004. Højesterets dom vedrører 3 typer sager, hvor beskæftigelsesministeren som sidste ankeinstans havde besluttet ikke at udbetale refusion til a-kasserne. Beskæftigelsesministeriet oplyser, at ministeriets samlede udgifter i sagen udgør 28,5 mio. kr. inkl. renter og sagsomkostninger. Rigsrevisionen finder på den baggrund, at sagen kan afsluttes.

Rigsrevisionen baserer konklusionen på følgende:

- AK-Samvirke stævned i februar 2011 Beskæftigelsesministeriet for at få udbetalt refusion i en række nye sager, som ikke er behandlet i beretningen.
- Østre Landsret afgjorde sagen til Beskæftigelsesministeriets fordel, hvorefter AK-Samvirke ankede sagen til Højesteret.
- Højesteret afsagde dom i sagen i maj 2014 og afgjorde, at Beskæftigelsesministeriet skal udbetale refusion til a-kasserne i de 3 sager.

Sagsforløb for en større undersøgelse

Du kan læse mere om forløbet og de enkelte step på www.rigsrevisionen.dk

I. Baggrund

2. Rigsrevisionen afgav i september 2008 en beretning om udbetaling af uhævede feriepenge. Beretningen handlede om Beskæftigelsesministeriets ændring af ferieloven i 2004, som fik konsekvenser for a-kassernes udbetaling af uhævede feriepenge til efterlønsmodtagere. Kort fortalt fik efterlønsmodtagere i en række tilfælde mulighed for at få feriepenge, samtidig med at de fik udbetalt efterløn.

Beretningen viste, at Beskæftigelsesministeriet ikke havde håndteret ændringen af ferieloven tilfredsstillende. Ministeriet var opmærksom på, at lovændringen gav mulighed for dobbeltforsørgelse, og burde have foretaget en grundigere undersøgelse af konsekvenserne af den ændrede ferielov. Det ville yderligere have været hensigtsmæssigt, hvis ministeriet havde sikret, at a-kasserne var opmærksomme på disse konsekvenser, selv om det i sidste ende påhviler a-kasserne at holde sig orienteret om lovgivningen og dens konsekvenser for a-kassernes sagsbehandling.

3. Da Statsrevisorerne behandlede beretningen, bemærkede de, at Beskæftigelsesministeriets lovforberedende arbejde til ændringen af ferieloven var præget af manglende grundighed og forudseenhed.

4. Som svar på beretningen afgav beskæftigelsesministeren en redegørelse til Statsrevisorerne i januar 2009. Heri oplyste ministeren at have noteret sig en lang række af Rigsrevisionens konklusioner i beretningen.

5. På baggrund af ministerredegørelsen afgav Rigsrevisionen i februar 2009 et notat i henhold til rigsrevisorlovens § 18, stk. 4, hvori Rigsrevisionens planer for den videre opfølgning på beretningen fremgik. Notatet findes i Endelig betænkning over statsregnskabet for 2007, s. 150-151. Det fremgik af notatet, at Rigsrevisionen ville følge udviklingen på følgende områder:

- afviklingen af alle sager om udbetaling af uhævede feriepenge til efterlønmodtagere
- de samlede omkostninger for staten med hjemmel i Akt 83 13/12 2007
- afklaringen af, om de nye sagstyper, som efterfølgende er opstået i relation til spørgsmålet om a-kassernes vejledningspligt, har givet staten yderligere omkostninger
- Beskæftigelsesministeriets erfaringer med at udarbejde systematiske risikovurderinger af det lovforberedende arbejde.

6. Rigsrevisionen afgav i november 2010 et notat til Statsrevisorerne om opfølgningen i sagen.

Rigsrevisionen konstaterede, at a-kasserne havde afsluttet alle sager om udbetaling af uhævede feriepenge til efterlønsmodtagere, og at Beskæftigelsesministeriet forventede, at statens udgifter i sagen holdt sig inden for rammen i Akt 83 13/12 2007.

Desuden konstaterede Rigsrevisionen i notatet, at ministeriet ikke forventede, at staten ville få yderligere udgifter som følge af de nye sagstyper, som var opstået, da alle var behandlet og afgjort i det etablerede ankesystem.

Endelig fandt Rigsrevisionen, at ministeriet på tilfredsstillende vis havde udarbejdet et koncept for risikovurderingen af det lovforberedende arbejde.

7. Statsrevisorerne var i deres behandling af notatet opmærksomme på, at AK-Samvirke overvejede at stævne Beskæftigelsesministeriet i sagen, og ønskede derfor at følge sagen. AK-Samvirke stævnedes efterfølgende ministeriet i februar 2011. Notatet og Statsrevisorerens bemærkninger findes i Endelig betænkning over statsregnskabet for 2009.

8. Rigsrevisionen redegør i dette notat for sagens retlige forløb.

Hele sagen og dens dokumenter kan følges på www.rigsrevisionen.dk og på www.ft.dk/Statsrevisorerne.

II. Sagens forløb

9. Rigsrevisionen gennemgår i det følgende sagens forløb i Østre Landsret og efterfølgende i Højesteret. Gennemgangen er baseret på sagens dokumenter og beskæftigelsesministerens redegørelse.

10. AK-Samvirke stævnedes den 28. februar 2011 Beskæftigelsesministeriet i sagen. Stævningen skulle sikre en retlig afgørelse af, om ministeriet skulle dække a-kassernes udgifter i forbindelse med udbetaling af uhævede feriepenge til efterlønsmodtagere. På grund af sagens principielle karakter blev den henvist til Østre Landsret, som afsagde dom i sagen den 11. maj 2012 og gav Beskæftigelsesministeriet medhold.

11. AK-Samvirke ankede den 28. juni 2012 sagen til Højesteret, som den 5. maj 2014 afgjorde sagen til AK-Samvirkes fordel således, at Beskæftigelsesministeriet skal udbetale refusion til a-kasserne i de pågældende sager.

Baggrunden for AK-Samvirkes stævning

12. AK-Samvirke lagde en række forhold til grund i sin stævning i februar 2011. Der opstod 3 nye typer sager, efter at beskæftigelsesministeren i sin tid med hjemmel i Akt 83 13/12 2007 dækkede a-kassernes udgifter til de *oprindelige* sager om udbetaling af feriepenge til efterlønsmodtagere, som blev behandlet i beretningen. A-kassernes udgifter i forbindelse med disse nye sagstyper blev samlet estimeret til ca. 150 mio. kr. Estimatet var dog meget usikkert og sandsynligvis for højt.

AK-Samvirke ønskede, at Beskæftigelsesministeriet også skulle dække a-kassernes udgifter til disse sager. AK-Samvirke mente ikke, at ministeriet havde fulgt arbejdsløshedsforsikringsloven og vejledt a-kasserne korrekt om lovens konsekvenser. Desuden lagde AK-Samvirke til grund, at ministeriets forpligtelse til at give refusion var den samme for de nye sagstyper som for de oprindelige sager, da a-kassernes sagsbehandling i samme grad var "undskyldelig". På dette grundlag mente AK-Samvirke, at Akt 83 13/12 2007 også gav hjemmel til, at ministeriet kunne udbetale refusion til de 3 nye sagstyper.

Dette afviste Beskæftigelsesministeriet ved stævningen i 2011. Ministeriet havde i sin tidligere redegørelse til Rigsrevisionen henvist til, at ministeriet heller ikke var forpligtet til at dække udgifterne til de oprindelige sager, men gjorde det som en dispensation fra refusionsbestemmelserne. En dispensation, man ikke ønskede at gentage.

Landsrettens afgørelse

13. Østre Landsret gav den 11. maj 2012 Beskæftigelsesministeriet medhold i sagen og fri fandt ministeriet for enhver erstatningsforpligtelse over for a-kasserne.

Landsretten vurderede i dommen, at de 3 nye sagstyper var omfattet af refusionsbekendtgørelsens § 2, stk. 2, hvorefter en a-kasses ret til refusion falder væk, hvis a-kassen har begået fejl i sagsbehandlingen, og klageinstanserne som følge heraf træffer afgørelse om, at medlemmet har ret til en ydelse.

Landsretten vurderede desuden, at Beskæftigelsesministeriet ikke var forpligtet til at give dispensation fra refusionsbekendtgørelsen og give refusion for de feriepenge, som a-kasserne havde udbetalt i forbindelse med de 3 nye sagstyper. Vurderingen var baseret på 2 forhold:

- Landsretten vurderede, at de 3 nye sagstyper ikke var omfattet af Akt 83 13/12 2007, som omhandlede ministeriets dispensation i forbindelse med de oprindelige sager, og som blev tiltrådt, før de nye sagstyper opstod.
- Landsretten vurderede, at de nye sagstyper ikke var sammenlignelige med de oprindelige sagstyper i forhold til, om det var "undskyldeligt", at a-kasserne ikke havde opfyldt deres vejledningspligt.

Landsretten fandt heller ikke, at det gav Beskæftigelsesministeriet en ansvarsforpligtelse, at ministeriet ikke særskilt havde orienteret a-kasserne om de ændrede regler i ferieloven.

AK-Samvirke ankede afgørelsen til Højesteret i juni 2012.

Højesterets afgørelse

14. Den 5. maj 2014 afgjorde Højesteret, at Beskæftigelsesministeriet skulle give a-kasserne refusion for deres udgifter i de 3 sagstyper.

Højesteret vurderede i sin afgørelse, at a-kasserne ved denne administration ikke havde begået fejl af en sådan karakter, som efter lovgrundlaget kunne begrunde, at deres ret til refusion af de pågældende ydelser skulle bortfalde som bestemt i refusionsbekendtgørelsens § 2, stk. 2. Højesteret lagde i sin afgørelse vægt på flere forhold:

- *"I de foreliggende sager består a-kassernes fejl i, at de har administreret samspillet mellem efterløn og feriegodtgørelse således, at der ikke kunne opnås dobbeltforsørgelse, hvilket var anført i forarbejderne til ferieloven".*
- *"Ved bedømmelsen af a-kassernes fejl må der endvidere lægges vægt på, at Beskæftigelsesministeriet ved ikrafttrædelsen af den pågældende ændring af ferieloven var opmærksom på, at der var muligheder for dobbeltforsørgelse i forbindelse med bl.a. efterløn, at ministeriet på daværende tidspunkt ikke fandt behov for at løse problemet ved en ændring af de administrative regler på efterlønsområdet, og at ministeriet trods udsagnet om dobbeltforsørgelse i forarbejderne til ændringen af ferieloven undlod at gøre a-kasserne opmærksom på ministeriets opfattelse af retsstillingen".*

15. Beskæftigelsesministeriet har på baggrund af Højesterets afgørelse og i samråd med Kammeradvokaten og AK-Samvirke opgjort det samlede beløb, som ministeriet skal udbetale til a-kasserne, i sagen til ca. 27,2 mio. kr., hvilket er væsentligt lavere end de estimerede 150 mio. kr. Ministeriet har i et brev af 12. august 2014 orienteret Finansudvalget om sagen og om, at beløbet vil blive afholdt af ministeriets lovbundne bevilling, § 17.55.01. Efterløn. Dertil kommer ca. 1,25 mio. kr. til at dække sagsomkostninger, som vil blive afholdt af ministeriets driftsbevilling.

III. Afslutning

16. Med Højesterets afgørelse af sagen finder Rigsrevisionen, at sagen kan afsluttes.

Lone Strøm